

den stemning er jo noget, ingen af os kan være tjent med, vil jeg gerne sige til ministeren.

Derfor har vi et fælles problem, vi har en fælles opgave, en fælles udfordring, og jeg håber meget, at ministeren vil arbejde med det i det videre arbejde, når denne her sag går i udvalget, og at der ikke er tvivl om, at det, ministeren har sagt her i dag, i hvert fald giver grundlag for, at der må undersøges ganske meget, for hvis vi har en helt anden lov, end vi tror, så må vi vide, hvad det er for en.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil gerne understrege, at jeg ikke taler om, hvad jeg ud fra politiske motiver eller andre motiver kunne opleve som hensigtsmæssigt eller ikke hensigtsmæssigt omkring, hvem der sidder på hvilke poster, og hvilke konsekvenser folk eventuelt selv kunne finde på at drage. Vi prøver at have sådan en objektiv, saglig, faglig indstilling til tingene, og hvad er det grundlæggende spørgsmål? Det grundlæggende spørgsmål er: Kan man kun afdække et historisk forløb på en sådan måde, at man kan nære tillid til den måde, det afdækkes på, hvis en borgmester er suspenderet fra sin post? Hvis svaret på det er ja, er det klart, at så rækker lovgivningen ikke, for der er jo ikke hjemmel i lovgivningen til bare på mistanke at suspendere en borgmester. Men det synes jeg sådan set heller ikke der skal være rækkevidde til.

Så når jeg svarer – og det gælder også i forhold til den gældende lovgivning – er det ud fra en vurdering af: Hvis alle kræfter – også politiske kræfter – i det byråd, der måtte være tale om, går offensivt til værks og udfylder deres politiske ansvar til det yderste, er der så rækkevidde i den eksisterende lovgivning til at sikre, at man kan få et undersøgelsesforløb, uden at man kan blikke uvildigheden?

Det er i den vurdering, jeg i min tale for et øjeblik siden sagde, at der vil jeg ikke have, at man konkluderer på det, jeg har sagt på en sådan måde, at jeg skulle have erkendt, at loven ikke slår til. Jeg er faktisk af den formening, at vi har tilsynsmyndigheder, som har værktøjer også i retning af tvangsbøder m.m., som har muligheder for også at give meget præcise direktiver i forhold til kommunalbestyrelsen, der sikrer, at man har øje også for habilitetsspørgsmål. Statsamtmanden har i den konkrete situation over for mig da også meddelt, at der er man observant på, at vi har muligheder i styrelsesloven

for, at en kommunalbestyrelse meget præcist over for en borgmester kan sige, hvordan man skal tilrettelægge f.eks. et bestemt undersøgelsesforløb, hvilke medarbejdere der i givet fald må referere hvorhen, og hvor de ikke må referere hen.

Der er altså en vifte af muligheder, og det er i den sammenhæng fremadrettet, at man ikke kan udelukke, at § 66 er relevant, for hvis en kommunalbestyrelse udsteder præcise direktiver og disse præcise direktiver ikke måtte blive efterlevet, så kan man jo over tid statuere den situation, som er reguleret ved den pågældende paragraf.

Kl. 15.40

Nu synes jeg ikke, vi skal tale os væk fra hinanden ... (*Klaus Hækkerup: Prøv, prøv.*) ... for jeg går ud fra, at der alene ligger hæderlige motiver bag det her, og at formålet med det her lovforslag alene er her i dag at få en diskussion af situationen på et tidspunkt, hvor der er en eller anden form for mistanke om noget uregelmæssigt, og nå frem til: Hvordan får man nu det afklaret på en sådan måde, at det resultat, der kommer ud af afklaringen, er et, man kan fæste lid til? Det er det, vi snakker om. Vi snakker ikke bagudrettet om, hvordan ting kunne gå så galt osv., osv. Vi snakker om det her, og lige præcis i den fase burde der ikke være noget, der deler, for dér er vi jo enige om det grundsynspunkt, at ting skal undersøges på en sådan måde, at man kan nære tillid til det.

Det er præcis derfor, jeg er så ked af, hvis det stod tilbage som en konklusion, at nu har hele Folketinget erkendt, at der er et problem, for det ville være det samme som at sige, at man under ingen omstændigheder kunne nære tillid til de undersøgelser, der nu iværksættes, uanset hvordan man i den konkrete kommunalbestyrelse gik i gang med arbejdet og udførte arbejdet, og en sådan mistillid til en hvilken som helst kommunalbestyrelse vil jeg i hvert fald ikke være med til at skrive under på.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Allerførst til indenrigs- og sundhedsministeren: Det er meget interessant, hvis § 66 kan fortolkes mere vidtgående, end det hidtil har været almindelig antaget, hvis der er nogle uddybende forklaringer, som vi ikke har været opmærksomme på – meget interessant. Det vil vi gerne have boret ud under udvalgsarbejdet.